

Tijd voor rust en stilte?

Wie naar de stilte luistert, hoort plots heel veel ... :
het ruizen van de wind, een vogel of het geritsel van voetstappen, ... !
Tijdens momenten van stilte kan je ontdekken dat DE STILTE SPREEKT.
Ze vertelt wat niet in woorden te vatten is.
Ze toont de schoonheid van de natuur
en kan verwijzen naar God, de Schepper.

*We wensen jullie in deze vakantie ook wat tijd
om samen met jullie kind(eren) de stilte te (her)ontdekken*

Als opa zijn kleinkinderen wat te druk vindt, zegt hij "we gaan een spelletje doen: wie kan het langste zwijgen?" Vervolgens zeggen opa en de kinderen niets, maar ze kijken elkaar regelmatig aan en ze trekken gekke bekken om elkaar aan het lachen te brengen. Tijdens die stiltemomenten voel ik een sterke onderlinge verbondenheid.

Joran was bijna drie. Hij zag een appel in een boom. "Wie heeft die appel in de boom gehangen?", vroeg hij, "heeft opa dat gedaan?"
Ja, mijn kinderen hebben me geleerd om terug verwonderd te kijken naar de natuur ...!

Naar psalm 23

Hij is mijn Heer en herder,
mijn leider en mijn gids.
Mijn God, Hij gaat mij voor.
Hij toont mij groene weiden.
Ja, slapen laat Hij mij
op mijn beide oren.
Verblijven mag ik
in rustig water:
kalmte en vrede:
ze drijven mij.

Vorige zomer gingen we op vakantie een kerkje binnen. Ik besloot een kaarsje aan te steken. Samen met Jannes plaatste ik het brandend kaarsje in stilte bij alle andere lichtjes.
We stonden daar even in stilte. "Mooi, hé", fluisterde Jannes. Ik knikte. Het kaarsje was mooi, maar de stilte ook.

Papa van Jannes, 4 jaar

